

- kumoamaan komission päätöksen siltä osin kuin siinä määrätään InnoLuxille sakko valittajan tehtaissa Kiinassa ja Taiwanissa tehtyjen konsernin sisäisten LCD-paneelitoimitusten arvon perusteella
- alentamaan tämän seurauksena InnoLuxille määrätyn 173 miljoonan euron sakon määrää ja
- velvoittamaan komission korvaamaan kaikki oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien unionin yleisessä tuomioistuimessa käydystä menettelystä aiheutuneet kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Ensimmäinen valitusperuste: Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se totesi, että valittajan tehtaissa Kiinassa ja Taiwanissa tehdyt konsernin sisäiset LCD-paneelitoimitukset kuuluivat SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan soveltamisalaan pelkästään sen seikan perusteella, että valittaja myy Euroopan talousalueella tietokoneiden näyttöjä, joiden osaksi LCD-paneelit mainituissa tehtaissa liitettiin.

Valitusperuste perustuu seuraaviin perusteisiin:

- a. Riidanalaisessa päätöksessä rikkomisen todetaan koskevan ainoastaan LCD-paneelien toimituksia Euroopan talousalueelle riippumatta siitä, myytiinkö paneelit kolmansille vai konsernin sisällä, eikä siinä erotella konsernin sisäisiä toimituksia niiden vertikaalisesti integroituneiden osallistujayritysten välillä, jotka muodostavat yhden ainoan yrityksen, niistä, jotka eivät muodosta yhtä ainoaa yritystä.
  - b. Niin sanotun ”välitön myynti Euroopan talousalueella muutettujen tuotteiden muodossa” -käsitteen käyttö ei ole sen asiassa Europa Carton annetun tuomion taustalle olevan tarkoituksen mukaista, jona on konsernin sisäisten toimitusten kohtelemisen täsmälleen samalla tavalla kuin myyntiä kolmansille osapuolille kohdellaan.
  - c. SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan soveltaminen LCD-paneelien toimituksiin Euroopan talousalueen ulkopuolella ei ole asiassa Wood Pulp I annetun tuomion täytäntöönpanon mukaista.
  - d. Käsite ns. ”välitön myynti Euroopan talousalueella muutettujen tuotteiden muodossa” johtaa siihen, että SEUT 101 artiklan ja ETA-sopimuksen 53 artiklan soveltamisalan ulkopuolelle suljetaan lainvastaisesti sellaiset LCD-paneelitoimitukset, jotka tapahtuvat Euroopan talousalueella ja jotka rajoittavat kilpailua kyseisellä alueella, sellaisen päättelyn perusteella, jonka unionin tuomioistuin nimenomaisesti hylkäsi asiassa Commercial Solvents antamassaan tuomiossa.
  - e. Käsitteen ns. ”välitön myynti Euroopan talousalueella muutettujen tuotteiden muodossa” soveltamisesta seuraava Euroopan unionin kilpailuoikeuden soveltaminen unionin ulkopuolella synnyttää yrityksille riskin kaksoisrangaistavuudesta sekä toimivaltaristiriidasta muiden kilpailuviranomaisten kanssa.
2. Toinen kanneperuste: unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se totesi, että komissio oli päätöksessään tutkinut myyntilajin ns. ”välitön myynti Euroopan talousalueella muutettujen tuotteiden muodossa” soveltamista kunkin adressaatin konsernin sisäisiin toimituksiin ”samojen objektiivisten kriteerien perusteella”, ja kun se samalla jätti tutkimatta valittajan esittämät perusteet, joissa riitautettiin käytetyn kriteerin – nimittäin sen, muodostiko valittaja kyseisine ostajineen yhden ainoan yrityksen – merkityksellisyys, objektiivisuus ja johdonmukaisuus.

Toinen valitusperuste perustuu seuraaviin perusteisiin:

- a. Se, muodostavatko riidanalaisen päätöksen vertikaalisesti integroituneet adressaatit ostajineen yhden ainoan yrityksen vai eivät, ei ole sellainen ”objektiivinen ero”, jonka perusteella näiden konsernin sisäisten toimitusten kohtelu eri tavalla olisi perusteltua.
- b. Laillisuusperiaatteeseen ei voida vedota sen valittajan perusteen hylkäämiseksi, jonka mukaan sen konsernin sisäisiä LCD-paneelien toimituksia on kohdeltava saman menetelmän mukaan kuin konsernin sisäisten LG Displayn ja AUO:n toimituksia, koska kyseinen menetelmä on täysin laillinen.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Augstākā tiesa (Latvia) on esittänyt 12.5.2014 –Talsu novada pašvaldība ja Iepirkumu uzraudzības birojs v. SIA ”Ostas celtnieks”

(Asia C-234/14)

(2014/C 212/24)

Oikeudenkäyntikieli: latvia

Ennakkoratkaisua pyytäneet tuomioistuin

Augstākā tiesa

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Talsu novada pašvaldība ja Iepirkumu uzraudzības birojs

Vastapuoli: SIA "Ostas celnieks"

Ennakkoratkaisukysymys

Onko julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/18/EY⁽¹⁾ säännöksiä tulkittava siten, että niissä sallitaan hankintasopimuksen täyttämättä jättämiseen liittyvän riskin pienentämiseksi se, että hankintamenettelyn sääntöihin sisällytetään sääntö, jonka mukaan silloin, jos sopimuspuoleksi valitaan tarjoaja, joka vetoaa muiden yrittäjien voimavaroihin, tarjoajan on ennen hankintasopimuksen tekemistä tehtävä kumppanuussopimus (joka sisältää tiettyjä hankintamenettelyn säännöissä määrättyjä kohtia) tai perustettava avoin yhtiö kyseisten yrittäjien kanssa?

⁽¹⁾ EUVL L 134, s. 114.

Kanne 12.5.2014 – Euroopan komissio v. Irlanti

(Asia C-236/14)

(2014/C 212/25)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: P. Hetsch, K. Herrmann, L. Armati)

Vastaaja: Irlanti

Vaatimukset

Unionin tuomioistuinta pyydetään

- toteamaan, että Irlanti ei ole noudattanut uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä sekä direktiivien 2001/77/EY ja 2003/30/EY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta 23.4.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/28/EY⁽¹⁾ 27 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säännöksiä, joilla pantaisiin täytäntöön kyseisen direktiivin 2 artiklan f, h, m, n ja o alakohdassa esitetyt määritelmät ja 3 artiklan 2 ja 4 kohdassa, 5 artiklassa 13 artiklan 1 kohdan a–e alakohdassa, 15 artiklan 6 kohdan e alakohdassa 16 artiklan 1, 3, 5 ja 6 kohdassa ja 7 kohdan toisessa lauseessa ja 8 kohdassa, 17 artiklan 1–5 kohdassa, 17 artiklan 6 kohdassa bionesteiden osalta, 17 artiklan 8 kohdassa, 18 artiklan 1 ja 3 kohdassa bionesteiden osalta, 18 artiklan 7 kohdassa, 19 artiklan 1 ja 3 kohdassa, 21 artiklan 1 kohdan toisessa lauseessa ja liitteissä II–V ja VII esitetyt vaatimukset, tai ei ainakaan ole ilmoittanut niistä komissiolle
- määräämään Irlannille SEUT 260 artiklan 3 kohdan mukaisen uhkasakon, jonka määrä on 25 447,50 euroa päivässä unionin tuomioistuimen tuomion antamispäivästä lukien ja joka maksetaan unionin omien varojen tilille, lainsäädäntömenettelyssä toteutetuista direktiivin täytäntöönpanotoimista ilmoittamista koskevan velvoitteensa laiminlyömisestä vuoksi.
- velvoittamaan Irlannin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanemiselle asetettu määräaika päättyi 5.12.2010.

⁽¹⁾ EUVL L 140, s. 16.